

Julia Bryan, Ph.D., este profesor-asistent la College of William and Mary, Williamsburg, VA. E-mail: jabrya@wm.edu
Lynette Henry este consilier școlar la Just Elementary School, Tampa, FL.

Parteneriate bazate pe puncte forte: O abordare a parteneriatului de tip Școală-Familie-Comunitate pentru încurajarea elevilor

Atunci când echipa de consilieri școlari colaborează cu personalul școlar, familiile și membrii comunității pentru a încuraja parteneriatele bazate pe puncte forte, aceștia sunt capabili să implementeze programe și sisteme de intervenții în clase, în școală și în comunitate, programe menite să sprijine și să încurajeze copii și familiile acestora. Parteneriatele puternice utilizează activele găsite în școli, familii și comunități pentru a crea medii de dezvoltare a potențialului, pentru a promova relații de afecțiune benefice între adulți și copii, pentru a consolida rețelele de asistență socială pentru copii, pentru a stimula succesul academic și pentru a încuraja și da copiilor un scop în viață. Prezentul articol descrie un exemplu de abordare bazată pe punctele forte ale parteneriatelor de tip școală-familie-comunitate implementate de un consilier școlar - Title I - al unei școli primare pentru a încuraja copiii cu venituri mici și familiile de culoare.

Unul din rolurile consilierului școlar este acela de a îmbunătăți dezvoltarea tuturor elevilor. Aceasta presupune identificarea și mobilizarea resurselor și a formelor de sprijin pentru încurajarea elevilor vulnerabili și lipsiți de drepturi. Acest articol discută despre abordarea unui parteneriat bazat pe puncte forte de tip școală-familie-comunitate, pe care un consilier școlar (al doilea autor) le folosește într-o școală primară de tip I (Title 1) pentru a crea resurse și forme de sprijin pentru copii de culoare care trăiesc într-o sărăcie lucie. Pentru a încuraja elevii vulnerabili și lipsiți de drepturi, consilierii școlari și alți adulți din școli trebuie să se concentreze pe punctele forte, adică trebuie să recunoască și să utilizeze punctele forte și activele care se regăsesc la copii, la familiile acestora și în comunități.

Cercetările recente arată că familiile afro-americe și latino se străduiesc să crească copii sănătoși și de succes, să-i învețe valorile bune și să-i țină departe de influențele negative, dar găsesc această sarcină descurajantă, având în vedere provocările economice și sociale cu care se confruntă (Roehlkepartain, Mannes, Scales, Lewis și Bolstrom, 2004). Sarcina parentală este cu atât mai dificilă pentru cei cu venituri mici sau pentru părinții singuri. Acești părinți simt că au relații puternice cu copiii lor, dar mulți dintre ei consideră că sunt limitați în sarcina

parentală din cauza lipsei de resurse, de oportunități și a lipsei sprijinului din partea comunității, în afară de familia apropiată. În loc să patologizeze familiile și copiii de culoare, personalul școlii ar trebui să susțină eforturile acestora și să colaboreze cu organizațiile și membrii familiilor și a comunității, oferindu-le un sprijin suplimentar pentru a depăși numeroasele provocări cu care se confruntă, sprijinind astfel succesul copiilor. O bună consiliere și educație recunosc și construiesc puncte forte, decât să se concentreze pe reducerea și corectarea problemelor (Galassi & Akos, 2007; Smith, 2006).

Din păcate, personalul școlii vede adesea copii de culoare, în special cei care trăiesc într-o sărăcie lucie, dintr-o perspectiva deficitară. (Harry, Klinger, & Hart, 2005). Cercetarea arată că personalul școlii consideră adesea că familiile copiilor de culoare cu venituri reduse nu sunt interesate de educația copiilor; se presupune că părinții sunt disfuncționali și în mod frecvent dau vina pe părinți pentru dificultățile academice ale copiilor (Giles, 2005, Harry et al. ; Marx, 2008; Noguera, 2001). Conversațiile despre copiii de culoare cu venituri reduse conțin ipoteze negative necontestate, care dezvăluie lipsa de înțelegere a provocărilor psihologice și socio-culturale rezultate din cauza unei sărăcii lucide, a izolării și prejudecății rasiale, a politicilor publice discriminatorii, a unei educații slabe și, totodată, din cauza mediului defavorizat în care locuiește copilul și familia acestuia (Harry et al., Nation, 2008). Inevitabil, aceste presupoziii și povestiri deficitare au un efect limitat asupra implicării părinților în educația copiilor și asupra relațiilor și parteneriatelor pe care personalul școlar le are cu familiile din mediul urban (Giles).

Elevii sunt fie „încurajați”, fie „descurajați” prin relațiile lor cu adulții în școli (Cummins, 1986). Prin încurajare, înțelegem că aceștia dobândesc abilitățile și cunoștințele necesare pentru a reuși, se simt apreciați și incluși în școală, dezvoltându-și un scop în viață și punându-și încrederea în capacitatea lor de a reuși, de a-și realiza visele și de a schimba lumea. În școlile care încurajează copiii de culoare cu venituri reduse, adulții posedă o serie de convingeri fundamentale implementând o varietate de metode

care fac posibilă o astfel de încurajare (Cummins; Scheurich, 1998). Ei au așteptări ridicate pentru toți elevii și cred că succesul este posibil pentru toți; ei apreciază cultura și limba elevilor, tratează elevii și părinții cu respect și atenție, privesc familiile ca fiind active valoroase și aliați puternici în educația copiilor și cred că școala există pentru a servi familia și comunitatea. În plus, aceștia depun eforturi în promovarea unui mediu favorabil și pozitiv pentru elevi și a unui climat cald și primitor pentru toți părinții.

Programele de consiliere școlară, cum ar fi mediile școlare, pot fi de tip constructive de puncte forte, de întărire sau limitare a punctelor forte (Galassi & Akos, 2007; Smith, 2006). Consilierii școlari se află într-o poziție ideală pentru a promova în întreaga școală o abordare bazată pe puncte forte. Ei fac acest lucru prin crearea unei conștientizări a punctelor forte, adică prin evidențierea importanței recunoașterii punctelor forte ale elevilor și familiilor; promovând un limbaj al punctelor forte în întreaga școală, adesea reorientând felul în care adulții vorbesc despre copii; arătând respect față de eforturile elevilor și familiilor; și accentuând dezvoltarea de puncte forte în programele și sistemele de intervenție în consiliere, în clasă, în școală și în comunitate. De asemenea, își construiesc parteneriate bazate pe puncte forte cu personalul școlii, familiile și membrii comunității.

Parteneriatele de tip școală-familie-comunitate favorizează în special construirea unor medii de îmbunătățire a punctelor forte, adică a celor care promovează factorii de protecție, dezvoltarea de active, resurse și sprijin de care au nevoie elevii pentru a reuși (Bryan, 2005, Galassi & Akos, 2004; & Bryan, 2007; Scales, 2005). Principalii factori de protecție pe care școlile, familiile și comunitățile îi promovează pentru a spori reziliența copiilor, sunt relațiile de îngrijire și de susținere din partea adulților, oportunitățile pentru participarea semnificativă a elevilor în școli și comunități și așteptările mari ale părinților și profesorilor privind performanța elevilor și viitorul lor succes (Benard, 1991; Bryan). Acești factori de protecție, la rândul lor, produc active externe de încurajare și sprijin pentru elevi și active interne de angajament spre învățare, valori pozitive, identitate și competențe sociale la copii (Scales).

Parteneriatele de tip școală-familie-comunitate sunt deosebit de importante pentru copiii de culoare cu venituri scăzute, deoarece școala este una dintre cele mai importante instituții din cartierele urbane sărace, în care de obicei lipsesc afacerile și organizațiile comunitare (Noguera, 2001; Smith, 2006). Școlile pot juca un rol esențial în dezvoltarea activelor pentru copii, prin colaborarea și conectarea cu membrii și organizațiile comunității. În multe comunități cu venituri scăzute, efortul colaborării dintre școală și organizațiile comunității a avut ca rezultat programe de tip after-school, de prevenție, de îndrumare și

pregătire, de dezvoltare academică și culturală, dar și alte programe de succes în colegiu. Aceste programe oferă copiilor și familiilor experiențele, relațiile, aptitudinile și valorile de care au nevoie pentru a-și crește activele și pentru a reduce riscurile.

Consilierii școlari, profesorii, alți adulți și membrii ai comunității construiesc în școli parteneriate bazate pe puncte forte atunci când (a) recunosc și consolidează punctele forte inerente copiilor, familiilor și comunităților, indiferent de trecutul lor; și (b) utilizează punctele forte din școală, familie și comunitate pentru a crea active, resurse și sprijin care încurajează copii. Directorii, profesorii, consilierii și toți membrii personalului școlar recunosc și consolidează punctele forte dezvoltând o cultură în care intenționează să găsească modalități de a sărbători toți copiii și familiile lor, făcându-i conștienți pe părinți că eforturile lor sunt apreciate chiar și atunci când copiii au dificultăți la școală. În plus, își schimbă în mod intenționat modul de a vorbi despre părinți: de la deficit la puncte forte; de exemplu, în loc să spună: „Acestor părinți nu le pasă”, ar putea spune, „sunt uimită de reziliența părinților noștri, având în vedere provocările cu care se confruntă”. De asemenea, ei identifică și exploatează activele din comunitate (de exemplu, întreprinderi, colegii, cluburi și organizații nonprofit, polițiști și pompieri, școli de artă și dans, locașuri de cult), cu care pot colabora pentru a crea programe și pentru a găsi resurse și sprijin pentru copii și familii.

Următorul exemplu ilustrează modul în care cel de-al doilea autoare folosește parteneriate bazate pe puncte forte. Ea descrie procesul și strategiile pe care le-a folosit pentru a dezvolta parteneriate bazate pe puncte forte între școală, familie, membrii comunității și rezultatele programelor din cadrul acestor parteneriate. Aceste eforturi au transformat climatul școlar prin cultivarea unui mediu de îmbunătățire a punctelor forte care susține și încurajează copiii într-o școală urbană. Comentariile despre programele de parteneriat și de consiliere școlară în general ale personalului școlar, ale părinților și elevilor sunt incluse, fiind rezultatul unui sondaj distribuit la jumătatea semestrului doi.

CONSTRUIREA PARTENERIATELOR BAZATE PE PUNCTE FORTE: O ABORDARE PENTRU ÎNTREAGA ȘCOALĂ

Eu (cea de-a doua autoare) am fost angajată consilier școlar la o școală primară Title I din Tampa, Florida, la începutul anului școlar 2007-2008. Școala avea 629 de elevi, inclusiv elevii Head Start și K-5. Aproximativ 528 erau afro-americani / negri, 4 erau albi, 77 erau hispanici, iar 20 erau multirasiali. Majoritatea (98%) beneficiau de prânz gratuit sau redus.

Pentru a încuraja
elevii vulnerabili și
lipsiți de drepturi,
consilierii școlari și
alți adulți din școli
trebuie să se
concentreze pe
punctele forte.

Cei mai mulți locuiau în cartierul apropiat și mergeau pe jos la școală. Fiind consilier școlar nou, am intrat într-o școală cu elevi care aveau multe nevoi; unii erau fără adăpost, alții în plasament sau cu părinți închiși, însă cei mai mulți erau crescuți de bunici.

Deși programul meu de master îmi oferise o vastă pregătire pentru a dezvolta și implementa un program de consiliere școlară, m-am zbatut cu ceea ce era necesar pentru a ajuta elevii din mediul urban să depășească uriașele provocări personale și sociale și, totodată, factorii de stres cu care se confruntă zilnic. În timp ce căutam strategii eficiente pentru munca mea cu această comunitate, am descoperit și am folosit consiliere individuală și de grup bazată pe puncte forte (Smith, 2006), biblioterapie relevantă din punct de vedere cultural (Day-Vines, Moore-Thomas și Hines, 2005), și parteneriate de tip școală-familie-comunitate (Bryan, 2005). Aceste strategii se potrivesc cu viziunea mea pentru un program vast de consiliere școlară, care ar spori reziliența elevilor prin stimularea factorilor de protecție necesari depășirii riscurilor (Benard, 1991) și pentru a dezvolta punctele forte și activele elevilor (Galassi & Akos, 2004; 2005). Am fost inspirată în special de articolul lui Bryan (2005) privind strategiile și programele de parteneriat care încurajează realizările academice și reziliența copiilor în școlile urbane.

Viziunea mea a fost și este aceea de a crea un program vast de consiliere școlară, care să sporească succesul academic al tuturor elevilor prin programe de prevenire și intervenție axate pe dezvoltarea academică, personală/socială și cea a carierei elevilor. Obiectivele mele sunt de a face *famiiliile* să se simtă ca acasă și să fie prețuite în școală; să ajut *elevii* să se simtă sărbătoriți și îngrijiți astfel încât ei să își dorească să vină la școală pentru a învăța; să consolidez și să mă concentrez asupra punctele forte ale *elevilor și ale famiiliilor*; să implic *comunitatea* în viața famiiliilor; să încurajez familia noastră școlară (administrație, personal, profesori, custozi) să îndeplinim viziunea noastră școlară "Imaginați-vă ce e mai bine pentru fiecare copil și faceți-o să se întâmple"; și să devin partener cu personalul școlii, famiiliile și membrii comunității pentru a îndeplini misiunea noastră școlară, „Succesul este singura noastră opțiune.”

De la început, am inițiat un parteneriat de tip școală-familie-comunitate și o abordare de echipă pentru consilierea școlară. Știam că, dacă nu intenționez să construiesc parteneriate, ele ar fi fost ușor uitate printre numeroasele activități zilnice – la fel de importante – în care am fost implicată și eu în calitate de consilier școlar. Aceste activități includ consiliere individuală și de grup, îndrumare în clasă, prezidarea echipei de Studiu pentru Copil/Child Study Team, mediere și consiliere de la egal la egal, celebrarea zilelor de naștere a copiilor și a personalului, Copilul lunii/ Terrific Kid of the Month, și un program de prevenire a violenței în școală. Realizând necesitatea atragerii unei largi game de

resurse care trebuie să înceapă cu alierea și colaborarea cu administrația școlii, cu cadrele didactice și cu alți membri ai personalului, am urmat un proces de construire a parteneriatului în șapte etape: (a) descoperirea viziunii directoarei și alinierea viziunii mele cu a dumneaei, (b) împărtășirea viziunii mele cu profesorii și obținerea implicării lor, (c) alierea cu personalul de prestări servicii pentru elevi, (d) contactarea părinților și a membrilor familiei, (e) găsirea și construirea de relații cu principalii actori și persoane cu influență din comunitate, (f) planificarea și implementarea programelor de parteneriat strategic în curs de desfășurare și (g) evaluarea progresului și sărbătorirea realizărilor.

Alinierea și împărtășirea viziunii

Directorii școlilor sunt cei mai importanți aliați ai unui program de consiliere școlară. Imediat m-am întâlnit cu directorul meu pentru a auzi viziunea și misiunea sa pentru școală și pentru a discuta despre modul în care obiectivele programului de consiliere școlară s-au aliniat cu viziunea și misiunea școlii. Stilul său de conducere colaborativ și angajamentul pentru a ridica comunitatea se potrivesc cu ușurință parteneriatului bazat pe relația școală-familie-comunitate pe care l-am conceput. Am convenit cu tărie asupra necesității implementării de programe care să încurajeze famiiliile să se implice în educația copiilor și care stimulează reziliența elevilor. Și-a împărtășit viziunea pentru numeroase programe, printre care Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor (discutat mai jos în „Implementarea Programelor de Parteneriat”).

Crearea echipei (teaming-ul) și colaborarea cu personalul

După obținerea sprijinului directorului, următorul obiectiv a fost să construiesc relații puternice cu personalul din domeniul servicii pentru elevi și cu profesorii. Consilierii școlari nu pot construi singuri parteneriate de tip școală-familie-comunitate (Bryan, 2005; Mitchell & Bryan, 2007). Personalul de servicii pentru elevi a fost de acord să creeze o echipă de colaborare, Echipa de îngrijire, care lucrează împreună ca o unitate, în loc să suprapună serviciile dedicate elevilor. Echipa noastră este formată din psihologul școlar, asistentul social, specialistul în comportament, un administrator și eu. Ne întâlnim săptămânal pentru a consulta cazurile elevilor și pentru a colabora pe schemele de tratament cu scopul de a lucra cu fiecare student în parte. Echipa a devenit o parte integrantă a programului de consiliere școlară, oferind un sprijin puternic pentru prevenția în clasă, pentru consilierea individuală și de grup și pentru programele de parteneriat.

Pentru a obține implicarea profesorilor în programul de consiliere școlară, m-am întâlnit cu aceștia la începutul anului școlar la prima întâlnire de informare profesională din cadrul instituției (întâlnirea cadrelor didactice și a personalului), pentru a împărtăși rolurile consilierului școlar și pentru a prezenta planul de responsabilizare școlară și obiectivele anului școlar. Planul a inclus o descriere a programelor de prevenire și intervenție în clasă, școală și comunitate, care vor fi

Școlile pot juca un rol esențial în dezvoltarea activelor pentru copii, prin colaborarea și conectarea cu membrii și organizațiile comunității.

implementate pentru a îndeplini aceste obiective și cum ar putea îndeplini viziunea școlii. În plus, am participat la întâlniri ale membrilor echipei de profesori la fiecare nivel de clasă pentru a evalua nevoile elevilor și pentru a determina cum aș putea cel mai bine să ajut profesorii. Unul dintre aceștia a împărtășit următoarele:

Prima dată când cadrele didactice s-au întâlnit în acest an școlar, a fost prezentat noul nostru consilier de orientare. Ea a început prin a ne spune toate lucrurile minunate pe care intenționa să le facă la Just. A fost al patrulea consilier de orientare prezentat personalului în ultimii 3 ani, așa că am fost un Toma necredincios din cauza experiențelor mele anterioare cu consilierii noștri. Am crezut că ar trebui să demonstreze cele spuse, ceea ce a și făcut!

Am continuat să mențin colaborarea cu profesorii pe tot parcursul anului, colaborând îndeaproape cu aceștia pentru a planifica îndrumarea în clasă care să corespundă cu cerințelor elevilor, discutând noi planuri și implicându-i în planificarea unor programe în școală. Eu promovez punctele forte vorbind despre elevi, părinți și profesori în toate întâlnirile și conversațiile noastre și folosesc frecvent motto-ul școlii ca formă de încurajare. Un profesor a comentat această practică:

[Consilierul școlar] a fost copilul model pentru tema școlii noastre, "Imaginați-vă ce e mai bine pentru fiecare copil și faceți-o să se întâmple". Și ea spune frecvent acest lucru, în timp ce face lucrurile pe care alții le credeau imposibil de realizat. [Ea] crede că orice este posibil pentru elevii noștri.

Aceste eforturi au contribuit la crearea unui mediu cooperant în școală; cadrele didactice și personalul se simt incluse în programul de consiliere școlară oferind în același timp sprijin pentru program. Discuțiile despre punctele forte, de asemenea, au rezultat în crearea unui mediu din ce în ce mai pozitiv reflectat în pozitivitatea conversațiilor și atitudinilor cadrelor școlare despre copii și familii și viceversa.

Contactarea părinților și membrilor familiei

Cu sprijinul directorului, am convocat și prezidat Comitetul pentru implicarea părinților, care cuprinde nouă cadre didactice și un părinte care este, totodată, și suplinitor în școală. Colaborăm împreună pentru a încuraja implicarea părintelui/familiei și a comunității în școală. Unele dintre programele pe care le-am planificat și le-am implementat cu succes includ Great American Teach-in, Red Ribbon Week (Drug-Free: the Healthy Way to Be), Read and Feed Night, Black History Month Concert and Celebration și Math Night.

Comitetul a implicat întreaga comunitate școlară pentru a face aceste evenimente posibile. De exemplu, pentru Great American Teach-In, 44 de membri ai comunității au venit la cursuri pentru a-și împărtăși poveștile despre carieră și experiențele cu elevii. Profesorii au fost însoțitori, au servit drept gazdă sau moderatori și au donat mâncare și alte bunuri.

Copiii se bucură foarte mult de aceste activități. Cu toate acestea, mai important, aceste activități promovează valori și puncte tari, cum ar fi optimismul și găsirea unui scop, aprecierea propriului trup și cititul de plăcere. The Great American Teach-In expune elevii la numeroase cariere cu care nu au avut un contact anterior și care îi inspiră să urmeze o astfel de carieră.

Am căutat strategii practice pentru a facilita conversațiile cu părinții și membrii familiei. În timpul acestor conversații, încerc să creez un discurs pozitiv, care face părinții să se simtă bineveniți în școală și să se considere atuuți în educația copiilor lor. Una dintre strategiile folosite pentru a ajunge la părinți este să "merg în stradă" după școală, adică să mă duc în curtea școlii și pe strada din fața școlii să vorbesc cu părinții, să vorbesc cu ei despre viziunea noastră pentru copii și să îi invit să participe la programele noastre. De exemplu, o dată pe lună, mă asigur să-i invit pe părinți la All Pro Dads / Totul pentru Tăticii (discutat în cadrul "Implementarea Programelor de Parteneriat"). Contactul direct și invitațiile personale adresate părinților au contribuit la creșterea implicării acestora în școală. Un profesor a observat că, datorită programului de consiliere școlară, "entuziasmul față de școală plutește în aer în acest an" și există "o implicare crescută a părinților". Un alt profesor a comentat că "părinții par să fie mai implicați și interesați de ceea ce se întâmplă în educația copiilor lor". De asemenea, un profesor și-a împărtășit opinia despre programele de consiliere școlară care au îmbunătățit relația școlii cu familiile „prin implicarea lor și prin conștientizarea acestora că sunt binevenite și că sunt importante nu doar pentru copii dar și pentru personal școlii”.

Reperarea și conectarea cu partenerii comunitari

În construirea de parteneriate cu comunitățile, este important să se localizeze brokerii culturali, asociați sau persoane cu influență în comunitate (Bryan, 2005; Mitchell & Bryan, 2007). Am localizat unii membri cu influență puternică în comunitate care au devenit asociați ai programului de consiliere școlară și intermediari esențiali cu părinții și comunitatea. Printre ei se află un lucrător de cantină (acum paznic), o bunică a comunității, care mă ajută să câștig încrederea familiilor și a comunității. Ea joacă un rol esențial, îi cheamă pe părinți și îi invită la All Pro Dads. Ofițerul resurselor școlare este un alt aliat; el a fost la școală de la deschiderea sa și cunoaște bine comunitatea.

În construirea de parteneriate cu comunitățile, este important să se localizeze brokerii culturali, asociați sau persoane cu influență în comunitate.

El mă ajută contactând părinții pentru orice eveniment, transportând elevii la evenimente, participând alături de mine la întâlnirile despre locuințele sociale și oferind sprijin pentru fiecare program de consiliere școlară.

Un alt pas important în construirea parteneriatelor bazate pe puncte forte este localizarea activelor în comunitate (de ex. membrii comunității, întreprinderi) și colaborarea cu organizațiile și membrii comunității pentru a mobiliza resursele și sprijinul pentru elevi și programul de consiliere școlară. Unele dintre organizațiile comunității și membrii cu care am creat relații includ: Kiwanis Club, Family and School Support Team, Big Brother Big Sister, atleții de la Universitatea din Tampa, Facultatea Universității din Florida de Sus, Chick-Fil-A, McDonald's, Sam's Club, Family First, Bay Buccaneers din Tampa, Century 21, Pioneer Cleaners, fundația Patel, o biserică baptistă locală, un atlet internațional, o firmă locală de avocatură și un restaurant luxos - Valencia Gardens, unde a avut loc o cină pentru programul Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor / Gentleman's Club și Ladies' Club.

Aceste organizații și acești membri ai comunității sunt valoroși în furnizarea de resurse și contribuții, cum ar fi timpul, orele de voluntariat, finanțarea și vorbitorii (speakers) pentru programele și activitățile de parteneriat. De exemplu, un membru al Facultății de la Universitatea din South Florida a lucrat cu programul de consiliere școlară pentru a pune în aplicare un program de prevenire a violenței în școală. Big Brother Big Sister a furnizat mentori pentru mai mult de 30 de elevi din școală. Mentorii Big Brother Big Sister au inclus elevi de liceu, studenți de la Universitatea din Tampa (UT), seniori, angajați ai guvernului din oraș și alți mentori ai comunității. De exemplu, 11 elevii de clasa a II-a au fost instruiți de elevi de liceu într-o clasă despre conducere/leadership.

Implementarea Programelor de Parteneriat

Mai jos discutăm trei dintre cele mai importante programe de parteneriat care au contribuit la creșterea implicării familiilor în educația copiilor lor, la crearea unor relații de afecțiune între adulți și copii, la promovarea unui mediu școlar favorabil, de stimulare și totodată la crearea unui mediu bogat în resurse și cu un potențial de îmbunătățire: All Pro Dads/ Totul pentru tăticii, Every Child a Gift at Christmas/Un cadou de Crăciun pentru fiecare copil și alte sărbători și Gentlemen's Club și Ladies' Club/ Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor.

Totul pentru tăticii (www.AllProDad.com). Programul de paternitate Familia pe primul loc (Family First), este o întâlnire lunară a tăticilor și a copiilor la micul dejun. Tații, tații vitregi, unchii, frații și tutorii (și mamele/bunicile pentru acei copii care nu locuiesc împreună cu tații lor) vin la școală să se bucure de micul dejun cu copiii lor. Scopul programului este de a crea relații mai puternice între tați/mame și copii,

dar și de a crește implicarea taților în educația copiilor lor. Micul dejun este oferit de Chick-Fil-A sau McDonald's, iar premiile se creează la fiecare mic dejun. La fiecare întâlnire, părinții și familiile evidențiază în mod public punctele forte ale copiilor lor și vorbitorii/speakerii comunității vorbesc despre importanța paternității dar și despre alte subiecte legate de succesul parental și succesul academic. Părinții explică de ce sunt mândri de copilul lor, dar și elevii ne surprind de multe ori, împărțind de ce sunt mândri de tatăl sau de mama lor.

Programul All Pro Dads a ajutat la crearea unui spațiu respectuos pentru conversațiile concentrate pe punctele forte (mai degrabă decât cele bazate pe probleme) între personalul școlii și părinți și crearea unui mediu încurajator pentru copii. Numărul de participanți la aceste mese lunare variază de la 125 la 140 de părinți și elevi. Un elev și-a împărțit punctul de vedere despre programul All Pro Dads: „Îmi place All Pro Dads, pentru că putem mânca un mic dejun bun. ... Ai ocazia să te ridici și să-ți împărțești sentimentele tale. Există speakeri buni acolo.” Un alt student a spus: „Îmi place All Pro Dads, deoarece chiar și părinții fac parte din ceva.” Profesorii împărtășesc de asemenea opinia că All Pro Dads a crescut implicarea părinților în școală: „Cred că este o modalitate bună de a ține părinții implicați în școală, oferindu-le informații (speakeri) care îi pot încuraja”.

Nu numai că All-Pro Dads a crescut gândirea pozitivă și sentimentul de auto-eficacitate în rândul elevilor care au primit laude și confirmări din partea părinților participanți, dar a dus și la implicarea sporită a taților și bărbaților în școală în general. De exemplu, noul PTA/Consiliul reprezentativ al Părinților a ieșit din All-Pro Dads, iar unii dintre liderii PTA sunt tați participanți. De asemenea, școala a recrutat mai mulți voluntari de sex masculin ca rezultat al programului All Pro Dads.

„Un cadou de Crăciun pentru fiecare copil” și alte sărbători. Elevii și personalul trebuie să se simtă apreciați și sărbătoriți; cu toate acestea, experiența sărbătoririi poate fi rară în mediile în care există puține resurse, cum ar fi cartierele urbane și școlile. Sărbătorile creează un sentiment de validare și afirmare și un sentiment de apartenență al elevilor și al personalului. Programul de consiliere școlară a implementat: aniversarea zilelor de naștere, Copilul lunii/Terrific Kid of the Month și Un cadou de Crăciun pentru fiecare copil/Every Child a Gift at Christmas. De Crăciun, fiecare copil a plecat acasă cu un cadou. Programul Un cadou de Crăciun pentru fiecare copil a presupus o imensă activitate de coordonare și colaborare cu părțile interesate din comunitate. Am primit numeroase donații pentru achiziționarea de cadouri de la organizații comunitare și întreprinderi. În plus, am colaborat cu studenți voluntari de la UT (Universitatea din Tampa) și cu alte organizații comunitare pentru a cumpăra și împacheta cadourile oferite fiecărui elev.

Directorul a descris viziunea programului:

[Consilierul școlii] a avut o viziune cum că fiecare copil din școală va lua acasă un cadou de Crăciun. A început să contacteze organizații pentru a dona bani, astfel încât să se realizeze. A lucrat cu departamentul de atletism de la Universitatea din Tampa, iar studenții sportivi au făcut toate cumpărăturile și împachetările. Pe lângă UT, a lucrat cu alte agenții pentru a aduce cadouri la școală care au fost înmânate fiecărui elev în timpul celebrării sărbătorii. Viziunea ei a devenit o realitate pe 7 decembrie, când fiecare copil din școală strălucea cu entuziasm în timp ce deschideau biciclete, mingi, păpuși, haine și alte daruri.

Un profesor a spus,

O oportunitate pentru fiecare copil să primească un cadou este incredibilă. Copiii erau atât de recunoscători pentru daruri și erau valoroase, nu ieftine. A fost un eveniment important pentru elevii mei, deoarece mulți dintre ei nu au primit cadouri de Crăciun.

Am implementat Aniversarea zilelor de naștere cu scopul de a face elevii și personalul să se simtă sărbătoriți. Pentru elevii care își serbează zilele de naștere, le anunțăm numele la știrile de dimineață și le cântăm La mulți ani. La sfârșitul lunii, toți elevii care și-au serbat ziua de naștere în acea lună manâncă prânzul împreună pe o scenă decorată în cafeneaua școlii și își aleg un cadou. Am făcut echipă cu doi profesori pentru a serba ziua de naștere a fiecărui membru al personalului. Profesorii oferă un cadou, o felicitare și un balon și cântă La mulți ani fiecărui profesor care își serbează ziua de naștere. Elevii și profesorii iubesc aniversările. Unul dintre membrii echipei a împărtășit: „Este o bucurie să vedem zâmbete pe fețele copiilor când le cântăm și le dăm o brișă și un cadou. De asemenea, personalului îi place să primească felicitări, bomboane și să li se cânte.”

Am făcut echipă cu specialistul media pentru a sărbători Copilul lunii, o sărbătoare majoră pe care elevii o iubesc. Elevii sunt selectați de către profesori lunar pentru a demonstra în mod constant trăsătura de caracter a lunii, respectând regulile școlare și afișând atitudini bune la activități și altele. Membrii familiei participă la sărbătoare. Ei primesc un certificat și un premiu personalizat (o notă specială scrisă elevului de către profesor care este încadrată cu o fotografie a elevului și a profesorului) la celebrarea lunară. Cupoanele sunt donate de McDonald's și Golden Corral pentru fiecare câștigător. Pentru unul dintre părinți Copilul lunii este programul favorit pentru că „îi învață [pe copii] că lucrurile bune sunt răsplătite”. Un profesor a afirmat: „Copilul Lunii este o mare

motivare și este totodată un program excelent pentru dezvoltarea stimei de sine a elevilor. Ei au nevoie cu adevărat de acest lucru”. Aceste sărbători au creat un mediu în care elevii se simt susținuți, apreciați dezvoltând un sentiment de apartenență la școala lor.

Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor (www.stephenpetersgroup.com). Mentoratul și programele de progres după școală sunt surse eficiente de încurajare și sprijin pentru elevi, fiind o parte integrantă din programele de consiliere școlară (Bryan, 2005). Colaborez cu directorul, cu profesorii, cu părinții și cu numeroși membri ai comunității pentru a coordona Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor. Aceste cluburi reunesc părțile interesate din școală și comunitate cu intenția de a încuraja elevii. Cluburile au fost create de Stephen Peters (2001) pentru a servi drept linie de salvare pentru băieții și fetele care adesea „sunt lăsați de izbeliște”. Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor există în peste 100 de școli din Statele Unite. Aceste programe au fost prezentate în "The Oprah Winfrey Show". Scopurile programului sunt de a insufla speranță și scop în elevi și de a-i educa cu privire la opțiunile disponibile pentru viitorul lor, pentru a-i ajuta să înțeleagă că nu trebuie să fie conduși de ritmul străzilor și pentru a-i învăța abilitățile sociale și eticheta necesare pentru a se comporta ca niște domni și ca niște doamne. Acest proces începe prin "capturarea" și ajutorarea acestor elevi pentru a se vedea într-o manieră diferită.

Treizeci și una de eleve și 31 de elevi au fost aleși să facă parte din aceste cluburi. O gamă largă de elevi au fost aleși, nu doar elevi „buni”, așa cum este tipic în multe școli, dar și elevi care ar putea beneficia de pe urma programului. Săptămânal, elevii se întâlnesc în grupuri separate cu profesori-facilitatori. Un facilitator este însărcinat să conducă și să îndrume cinci studenți. Elevii se îmbracă în cămăși albe (și cravate pentru băieți, eșarfe pentru fete). În timpul petrecut împreună, speakerii comunității vorbesc cu domnii și doamnele despre numeroase subiecte, inclusiv alegeri și consecințe, stimă de sine și respect, planificare, atitudine și leadership. Mulți dintre speakeri au povestit despre cum au depășit obstacolele și cum acum își trăiesc propriile vise și aspirații. Domnii și doamnele au participat, de asemenea, la o cină la un restaurant de lux, la evenimente la colegiu și la evenimente sportive profesionale (inclusiv un joc Buccaneers și un joc de baschet al UT), lucruri pe care majoritatea nu le-au făcut înainte. Ei finalizează anul discutând despre pregătirea pentru colegiu, realizând proiecte de servicii comunitare creându-și vise și aspirații.

Un profesor consideră Clubul Domnilor drept partenerul său preferat de consiliere școlară: „Îmi place cu adevărat Clubul Domnilor. Cred cu siguranță, că noi facem o diferență în viața acestor copii”. Un alt profesor a observat: „Pentru prima dată în această școală, copiii cu probleme de comportament nu sunt priviți cu negativitate,

Aceste conexiuni
sunt construite pe

rând cu un profesor,

cu o familie, cu o

afacere sau cu o

organizație

comunitară.

ci cu o atitudine pozitivă. Elevii se simt mai bine când se află în Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor.”

De asemenea elevii se simt incluși în Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor. O elevă a remarcat că acesta a fost programul ei preferat pentru că „ne învață cum să fim tinere domnișoare și să fim cu toți prieteni”. O altă elevă a spus despre Clubul Doamnelor: „M-a învățat cum să fiu o doamnă și cum să îmi controlez mânia și mă ajută să îmi îndeplinesc obiectivul de a deveni medic”. Un elev a spus despre Clubul Domnilor: „Înveți lucruri noi și mergi în locuri pe care oamenii nu și le-ar imagina niciodată”.

Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor promovează factorii protectori și activele care încurajează reziliența copiilor: o relație de afecțiune cu un adult, o strânsă legătură cu profesorii, aspirațiile pentru colegiu și o implicare semnificativă în școală. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că multe dintre angajamentele domnilor și doamnelor în ceea ce privește studiul și dorința de a se angaja în comportamente pozitive și adecvate din punct de vedere social au crescut. Frecvența s-a îmbunătățit și sesizările comportamentale au scăzut pentru domni și domnișoarele din GC și LC. În medie, elevii au avut 5,86 absențe în cursul anului școlar 2007 din septembrie până în februarie (SD = 5,00, n = 43), față de 3,67 absențe pentru aceeași perioadă în anul școlar 2008 (SD = 4,03, n = 43). În anul școlar 2007, din septembrie până în februarie, studenții au avut o medie de 2,84 sesizări (SD = 3,64, n = 50), dar au avut o medie de 0,82 sesizări pentru aceeași perioadă în anul școlar 2008 (SD = 1,85, n = 50).

Directorul este foarte entuziasmat de contribuțiile programului de consiliere școlară din cadrul acestei activități:

Pentru început, [consilierul școlar] a inițiat implementarea Cluburilor de Domni și Doamne. După ce a participat la trainingul facilitatorului cu Stephen Peters, ea a îmbrățișat provocarea de a supraveghea întregul program. ... Datorită muncii sale, acest program a fost prezentat de două ori la știri și a fost prezentat de cinci ori în articole de ziar în acest an școlar.

Clubul Domnilor și Clubul Doamnelor au încheiat anul școlar cu un banchet: Visuri și Aspirații, la care a vorbit primarul. La banchet, domni și doamnele au afișat albume cu memorii și declarații pozitive ale facilitatorilor, precum și visurile și aspirațiile pentru viitor. Aceste albume sunt o sursă de mândrie imensă pentru elevi.

CONCLUZIE

Consilierii școlari, copleșiți deja de numeroasele

sarcini pe care le îndeplinesc, pot considera drept inaplicabilă sau imposibilă o abordare a parteneriatului pentru consilierea școlară. O abordare a parteneriatului pentru consilierea școlară necesită o schimbare de paradigmă printre consilierii școlari. Trebuie să recunoască faptul că școlile și consilierii școlari nu pot crea singuri punctele forte și avantajele de care au nevoie copiii, în special copiii care se confruntă cu multiple probleme economice și sociale. Corelarea conexiunilor cu profesorii, cu personalul școlii, familiile și membrii comunității permite consilierilor școlari să influențeze viața copiilor prin crearea de sprijin și avantaje întărindu-i pe ei și familiile lor mult timp după ce părăsesc școala. Aceste conexiuni sunt construite pe rând cu un profesor, cu o familie, cu o afacere sau cu o organizație comunitară. Parteneri potențiali cu resurse neexploatate sunt peste tot. Pe măsură ce aceste parteneriate sunt construite, ele creează o pânză de sprijin pentru elevi și familii și au ca rezultat școli, familii și comunități bogate în valori. ■

Referințe

- Benard, B. (1991). *Fostering resiliency in kids: Protective factors in the family, school, and community*. Portland, OR: Northwest Regional Educational Laboratory. (ERIC Document Reproduction Service No. ED335781)
- Bryan, J. (2005). Fostering educational resilience and academic achievement in urban schools through school-family-community partnerships. *Professional School Counseling, 8*, 219–227.
- Cummins, J. (1986). Empowering minority students: A framework for intervention. *Harvard Educational Review, 56*, 18–36.
- Day-Vines, N., Moore-Thomas, C., & Hines, E. (2005). Processing culturally relevant bibliotherapeutic selections with African American adolescents. *Counseling Interviewer, 38*, 13–18.
- Galassi, J. P., & Akos, P. (2004). Developmental advocacy: Twenty-first century school counseling. *Journal of Counseling and Development, 82*, 146–157.
- Galassi, J., & Akos, P. (2007). *Strengths-Based School Counseling: Promoting student development and achievement*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Giles, H. C. (2005). Three narratives of parent-educator relationships: Toward counselor repertoires for bridging the urban parent-school divide. *Professional School Counseling, 8*, 228–235.
- Harry, B., Klinger, J. K., & Hart, J. (2005). African American families under fire: Ethnographic views of family strengths. *Remedial and Special Education, 26*, 101–112.
- Marx, S. (2008). Popular White teachers of Latina/o kids: The strengths of personal experiences and the limitations of whiteness. *Urban Education, 43*, 29–67.
- Mitchell, N. A., & Bryan, J. (2007). School-family-community partnerships: Strategies for school counselors working with Caribbean immigrant families. *Professional School Counseling, 10*, 399–409.
- Nation, M. (2008). Concentrated disadvantage in urban neighborhoods: Psychopolitical validity as a framework for developing psychology-related solutions. *Journal of Community Psychology, 36*, 187–198.

- Noguera, P.A. (2001). Transforming urban schools through investments in the social capital of parents. In S. Saegert, J. P. Thompson, & M. R. Warren (Eds.), *Social capital and poor communities* (pp. 189–212). New York: Russell Sage Foundation.
- Peters, S. G. (2001). *Inspired to learn: Why we must give children hope*. Marietta, GA: Rising Sun Publishing.
- Roehlkepartain, E. C., Mannes, M., Scales, P. C., Lewis, S., & Bolstrom, B. (2004). *Building Strong Families 2004 summary report: A study of African American and Latino/Latina parents in the United States*. Minneapolis, MN: Search Institute; Chicago: YMCA of the USA.
- Scales, P. C. (2005). Developmental assets and the middle school counselor. *Professional School Counseling, 9*, 104–111.
- Scheurich, J. J. (1998). Highly successful and loving public elementary schools populated mainly by low-SES children of color: Core beliefs and cultural characteristics. *Urban Education, 33*, 451–491.
- Smith, E. J. (2006). The strength-based counseling model. *The Counseling Psychologist, 34*, 13–79.

**Earn CEUs for reading this article.
Visit www.schoolcounselor.org, and
click on *Professional School Counseling*
to learn how.**

Traducere: Raluca-Vasilica Moroşan